

Ülést tartott az I. kerületi Tanács

(Folytatás az 1. oldalról)

gyorsítják Debrecenben a személyforgalmat. A tbc gondozó intézet átalakítási munkálatai 180 000 forintba kerülnek. A bencs állomás felszerelésére 20 000 forintot állapítottak meg, a munkálatok folyamatban vannak. A két szociális otthon javítási költségeire 150 000 forintot fordítanak.

Orvosi rendelő és gyógyszerár épül a Tégláskertben

A Tégláskertben orvosi rendelő és gyógyszerár épül. Az épület helyének kijelölésére már megadták az utasítást. A munkálatokhoz vagy az év végén vagy január első napjaiban kezdenek. Egy tanteremmel bővítik a paci általános iskolát, a Kosuth utcai iskolát pedig két tanteremmel. A József Attila-teremi iskolánál egy gyógyvíz kutató fúrás és ez év novemberében már átadják az iskolának.

5428 általános iskolai tanuló

Az I. kerület iskoláiba 5428 általános iskolai tanuló iratkozott be az elmúlt esztendőben.

Fejlődik a versenymozgalom, nő a takarékszövetkezők száma a földműveszövetkezőknél

A földműveszövetkezők fontos szerepet töltenek be a szocialista mezőgazdaságban, különösen a mezőgazdaság szocialista fejlődésében, a város és falu közötti áruforgalmi kapcsolat szervezésében.

A földműveszövetkezők, mint a szövetkezés egyszerű formái, a gyakorlatban mutatják be a dolgozó parasztságunknak a szövetkezés előnyeit s ezzel gondolatot ébresztenek bennük a szövetkezés magasabb formáira. A földműveszövetkezői dolgozók az elmúlt évek során bebizonyították, hogy képesek nagy feladataik megoldására, eredményeiket a helyes gazdasági vezetésen túlmenően nagyban segítette a versenymozgalom megerősödése, mely a nyolc évvel előbbi kezdetleges formák után határozott, szervezett, központi irányítást kapott. Ennek eredménye lett, hogy a balmazújvárosi földműveszövetkezőt elnyerte a kiváló földműveszövetkezők címet, majd az 1955-56-os években már egész sor megyei földműveszövetkezőtünk dícsékedhetett ezzel az elismeréssel. A Debrecen és Vidéke Körzeti Földműveszövetkezők az ország legjobbja címét is kiérdemelték munkájával eredményeivel: a borbélyai pedig 7 ízben kapta meg a kiváló címet.

De sorolhatnánk mellettük a pallagi, nagyléti, berettyóújfalui, nyirábrányi, püspökfalvai, nádudvari szövetkezőket s a dolgozók között több százat, akik jó munkájukkal az eltelt nyolc esztendő munkaversenyében élen járó, kiváló dolgozó elismerést érdemltek ki.

Az ellenfordalom ugyan a földműveszövetkezőknek is megbénította egy időre a versenymozgalom, a megtorpanás azonban itt is csak időlegesnek bizonyult, földműveszövetkezői dolgozóink hamar felismerték a helyes utat, az ellenfordalom propagandájának káros, ártalmas voltát, s friss formában, a régítől eltérő, új szellemű versenymozgalom indult.

Ezen a területen a bajdúrószörményiek büszkélkedhetnek a kezdeményezés elsőjével. 1957 második felében a földműveszövetkezők dícséret oklevelét és 3 ezer forint pénztálatot kaptak.

Az utóbbi másfél évben 26 földműveszövetkezői dolgozó

ben, és 5378-at osztályoztak. Az elmúlt tanévben a dolgozók iskolájában 120 hallgató végezte eredményesen tanulmányait. Az I. kerület iskoláiban közel 300 nevelő működik. A napközi otthonok száma: hat. Minden iskolában kétváltozatos tanítás folyik. Ezen a helyzeten új tanterem építésével segítenek az elkövetkező években. A tanügyi kérdések vitájánál Cseke Lajos hangsúlyozta a szocialista erkölcsi nevelés nagy fontosságát, s rámutatott arra, hogy a szülői nevelésnek is segítenie kell az iskola munkáját.

Fülöp Kornél tanácsstag arról beszélt, hogy a tanulók meglátogatásának igen nagy jelentősége van. Szükséges, hogy a nevelők megismerjék azt a környezetet, amelyben a gyermek él.

Nagy Kálmán, Szakáll József, Réti András és mások felszólalásai után a betérjesztett határozati javaslatok elfogadásával véget ért a tanácsülés.

Igen helyes az a javaslat, amelynek értelmében a kerületi tanácsok a körzetükben levő iskolákat patronálni fogják és az is, hogy a kerület művelődési problémáinak megoldásának elősegítése érdekében állandó bizottságot alakítsanak.

A munkásvédelemről, a dolgozók ellátásáról és az üdültetésekről tárgyalt az országgyűlés ipari és munkaügyi bizottsága

Az országgyűlés ipari és munkaügyi bizottsága kedden együttes ülésen tárgyalta meg a Munkaügyi Minisztérium beszámolóját a munkásvédelem, a dolgozók szociális ellátásának helyzetéről és az üdültetésekről.

Kisfaludy Ervin, a minisztérium főosztályvezetője elmondta: gondos felmérések bizonyították, hogy államunk évenként hatalmas összegeket költ a munka biztonságának fokozására, jobb egészségügyi feltételek megteremtésére.

A számottevő beruházások és intézkedések egész sorának eredményeként az elmúlt években észrevehetően csökkent az üzemi balesetek száma. Az ipar és a közlekedés területén például három év alatt 18,5 százalékos csökkentést ért el. Az utóbbi hónapok baleseti statisztikája azonban nem megnyugtató, a fejlődés megtorpan, s ez sürgető intézkedésekre figyelmezteti az illetékeseket. Számos üzemben erősen kifogásolhatók a munkásvédelmi berendezések, a munkakörülmények, ennek ellenére szinte általános jelenség, hogy a munkavédelmi beruházásokra

előirányzott összegeket az érdekeltek csak részben használják fel. Úgy kell tehát eljárni, hogy az idén erre a célra rendelkezésre álló több mint 120 millió forintot észszerűen, gondos megfontolással költse el. Ugyancsak a sürgető feladatok közé tartozik a szilikusos megbetegedések elleni küzdelem, mert hazánkban több tízezer dolgozónak szilikózis-veszélyes munkahelyen.

A munkásellátás különböző ágaira — az üzemi étkeztetésre, gyermekintézményekre, munkásszállásokra és a dolgozók szállítására — államunk évente körülbelül hárommilliárd forintot fordít. A hatalmas anyagi áldozat ellenére is sok helyütt találkozhattunk jogos sérelmekkel, panaszokkal, szabálytalanságokkal, súlyos aránytalanságokkal, súlyos aránytalanságokkal, súlyos aránytalanságokkal. A vállalati hozzájárulás és a dolgozók térítése nemcsak iparáganként, hanem az egyes iparágak vállalatainál is különböző. Indokolt tehát a dolgozóknak az a kívánsága, hogy vizsgálják felül a közlekedés jelenlegi szervezeti formáját és szabályozzák a költségek mértékét is.

Hasonló a helyzet a gyermekintézményeknél, a bölcsődéknél és az óvodáknál. Míg a területi bölcsődék, illetőleg óvodák több mint 150 ezer gyermeknek nyújtanak ellátást, az üzemi és hivatali kezeltében levő gyermekintézmények pedig alig több mint 31 ezernek, addig a területi bölcsődék és óvodák felszerelése, ellátottsága észrevehetően gyengébb az üzemiéknél. A feladat tehát ezen a téren is az, hogy az igazságtalanul meghatározott térítési díjakat arányosítsák és javítsák a területi intézményekben elhelyezett gyermekek ellátásának színvonalát. Egyenlőtlenül fejlődött a

munkásszállások hálózata is. Egyes luxusszállodának is beillő, minden kényelemmel ellátott épületek mellett olyan szállások is akadnak, amelyek a legelőkelőbb egészségügyi, higiéniai követelményeknek sem felelnek meg. A térítési díjak itt sem egyenlőek. Jóllehet államunk az átlagos nyolc forint térítési díj ellenében 108 forintot költ a munkásszállások egy-egy lakójára havonta, mégis sok jogos kifogást kell orvosolni.

A Munkaügyi Minisztérium adatai szerint

1957-ben 380 ezren vettek részt a kedvezményes üdültetésben.

A pihenni vágyóknak ezernél több üdülőépület áll rendelkezésre, csaknem negyvenezer férőhellyel. A tapasztalatok azonban azt bizonyítják, hogy ésszerűbb szervezéssel, az üdülők jobb kihasználásával további sok tízezer ember nyaralhatna kedvezményesen. Beszédés bizonyítéka ennek, hogy a statisztikák szerint a vállalati és hivatali üdülők kihasználtsági fokának nem éri el a 66 százalékot sem.

Fiatalkorúak és szűkebb körök vesznek részt a szünidőben a mind népszerűbb sátorbörzésekben. A hiba csak az, hogy az illetékes főhatóságok, a tanácsok nem fordítottak kellő figyelmet a táborok helyes megszervezésére, a vizelésre és az egészségügyi előírások megtartására. Ezért az érdekelteknek arra kell törekedniük, hogy szervezettebbé tegyék a sátorbörzést, s megfelelő körülményekről gondoskodjanak a vakációzó fiataloknak. A Munkaügyi Minisztérium jelentését élénk vita követte. A két bizottság határozatában elfogadta a minisztérium jelentését és egyetértett az előterjesztésben felsorolt adatokkal. (MTI)

Kaland Szingapurban

Az amerikai militarista szingapuri akció szemléltetésén megmutatják, hogy az Egyesült Államok külpolitikája veszélyes háborús tüz-fészek megteremtésére irányul és kalandor tervekkel szö a nemzeti felszabadító harcukat vívó népek ellen — írja az Izvesztija. A lap a továbbiakban megjegyzi, hogy a Közép- és Közép-Keleten kudarcot szenvedett amerikai kormánykörök most Ázsia ama térségeiben fokozzák tevékenységüket, ahol a gyarmatosítókat már nem egy vereség érte. A lap hangsúlyozza azt a tényt, hogy az Egyesült Államoknak segítséget nyújt Anglia, amely az amerikai hadihajók rendelkezésére bocsátotta szingapuri katonai támogatóját.

Az amerikai tengerészgyalogság szingapuri partraszállása — állapítja meg az Izvesztija — azt bizonyítja, hogy az Egyesült Államok kormánykörüli olyan új haditengerészeti támogatott szándékoznak megteremteti Ázsiában, amely Angorsítotén a tajvani amerikai erők és együttesen központját képezne a különböző provokációknak Indonézia és e térség más népei ellen.

Zsúfoltak az angol börtönök

Londón (MTI) Az év első hónapjában az angol börtönök annyira zsúfoltak voltak, mint még soha. Napjainkban 24 700 férfi, illetve nő volt letartóztatva. A börtönigazgatóságok nemrégiben közzétett jelentésében ezenfelül azt is megállapítja, hogy 1957-ben a börtönök számának aggasztó növekedését tapasztalták. A fiatalok börtönök száma, akárcsak a női börtönöké megnövekedett. Londonban tavaly 125 754 büntetett követek el, 17 000-rel többet, mint 1956-ban.

Krokodilkönyvek

A konzervatív angol sajtó felháborodottan és szenteskedő hangon írta Nuri Szad és az iraki királyi család „brutális meggyilkolásáról.” Ugyanakkor megelégedik arról, hogy állítólag „barátai” a Közép-Keleten sohasem bagoztak gyilkosságokkal megvédeni saját érdekeiket. Kiderült például, hogy nem egészen egy héttel a bagdadi forradalom előtt Nuri Szad 27 katonatisztet és közelekkalmazottat akasztatott fel törvényszéki eljárás nélkül, csak azért, mert gyanították, hogy „valami készül.” A jordániai Huszein király viszont tavaly egy 12 éves kislányt bebörtönöztetett, mert a gyerek levelet intézett Nasziszhez. Nemrégiben hat politikai ellenfelet felakasztotta és drákói törvényt hozott, amelynek értelmében halállal büntödi mindenki, aki bármilyen kritikát gyakorol a rendszer felett. (A „New Statesman”-ből)

A hitleri hadsereg Sztálingrádnál bevett tisztszjei és katonái találkoztak rendeznek Bécsben

Bécs (MTI) Lapjelentések szerint az egykori hitleri hadsereg tisztszjei és katonái, akik annak idején Sztálingrádnál harcoltak, szeptember 6-án és 7-én találkoztak a gyűlésre Bécsben. Ez alkalommal megkoszorúzzák az ismeretlen katonai bécsi emlékművet és felújítják „bajtársi” kapcsolataikat.

De Gaulle-ellenes tüntetés Dakarbán

Dakar (MTI) Mint Joseph E. Dyan, az AP tudósítója írja, De Gaulle francia miniszterelnök afrikai útján ellenséges fogadtatásra találkozott Dakarbán. Több ezer afrikai — főleg fiatalok — vonult fel Nyugat-Afrika fővárosának utcáin zászlókat lengetve és jelszavakat kiabálva. A fiatalok „azonnali függetlenséget” követelték. A tüntetés főleg a város külső részeiben oltott nagyobb méreteket, ahol sok lelkes „szervezeti tag” lakik. Sok fiatal ezt kiáltotta: „Ez a föld a miénk” — ami udvarias formában annyit jelent, „Franciák menjtek hazá!”

Újabb jelentés a franciaországi gyűjtőfogadásokról

Marseille (AFP) A marseille-i tüzoltóparancsnok szerint éjfél tájban megnyugtatóbb híreket kapott a mourepiane-i köljajtelep felgyűjtésének fejleményeiről. Noha valamennyi berendezés, beleértve a közigazgatási épületeket és a melléképületeket is, a lángok nem csapnak már olyan sűrű. Az ott lakó családokat kilakoltatták. A tengerparton vezető műút egy részén földtöltéseket emelnek, hogy így megakadályozzák a tűz tovább terjedését a marseille-i kikötő felé.

Mialatt a tüzvéz több pusztít a mourepiane-i köljajtelepen, országos biztonsiági intézkedéseket tettek a további gyűjtőfogadások megakadályozására. Végül, az ugyancsak Marseille környéki Martique Lavera-i köljajtelephez 150 katonát rendeltek ki. Fegyveres alakulatok őrzik a lyoni körzet fontosabb pontjait is. Kétszázötven főnyi katonaságot küld-

Tizenegy ötosfogat vonul fel az országos mezőgazdasági kiállításra

Az országos mezőgazdasági kiállításra és vásáron az idén is megrendezik a hagyományos fogatbemutatókat. A múlt événél látványosabb lesz a különböző tájegységeken használt parasztszekerek felvonulása.

A hajdúágiak bemutatják ekhós szekereiket, felvonul a szabósi könnyű szekér, a vásárhelyi löcsös kocsi, az Ormánási, Zala, Somogy néhai jellegzetes szekertípusa és a tolnaalmási kocsi érdekes piros-kék színezésével. A parasztszekér-bemutatót a kiváló lötenyészűkört ismert termelőszövetkezők és egyénileg gazdálkodók tartják.

60

Napok teltek eszünnpély o együtt lelegzik nyári egetem arra volt jó, zük az eredmény adat, né alapján számos demes volt-e debreceni ny tizenkilencedik

Az amerikai beavatkozók kihívó hadmozdulatai Libanonban

Beirut (TASZSZ) A Libanonban állomásozó amerikai harcokosi alakulatok hétfőn váratlanul Beirut alá vonultak és harci készenléte helyezkedtek a városnak a felkelők ellenőrzése alatt álló kerületeivel szemben. A felkelők fokozott igyekezettel erősítik állásaikat, lövészárkokat és futóárkokat ásnak, újabb barikádokat és utcai torlaszokat emelnek.

Beirutban rámutatnak arra, fennáll annak a lehetősége, hogy az amerikai megszálló csapatok komoly provokációt hajtanak végre.

2 NAPLÓ
1958. AUG. 7.

Neze semmi, fogd meg jól

Nagy örömmel olvastam az újságban, hogy a Debreceni Városi Tanács végrehajtó bizottsága utasítást adott a Közlekedési Vállalat vezetőinek: a villamosmegálló takarítása a vállalat feladata! A rendelkezés üdvös, éppen ideje volt, hogy megszületett, mert a villamosmegállók itt-ott már a szeméttárolóhoz hasonlítottak. Eldobott csikkek, villamosjegy maradványok, összegyűrt újságpapír gombolyagok, gyümölcsmagvak alkották a nem éppen kellemes felüldülést nyújtó csendéletet.

A hír olvasása után egy kicsit megnyugodtam. Arra gondoltam, hogy immár rövidesen vége lesz a szeméttárolásnak és a tisztaság uralma köszönt be a villamosmegállókra. Sajnos, a tény csak remény maradt. No, nem azért, mert a Közlekedési Vállalat nem tartja be az utasítást. Betartja szöszörint. Láttam kedden reggel is, hogy egy idősebb bácsi seprűvel és lapáttal felfegyverkezve takarításra látott a Mezőgazdasági Akadémia előtti megállóban. Seperte a széthajált szemetet. (S ezért a rendetlen utasoknak sem jár dícséret!) A közmondás szavaival élve: seperjen mindenki a saját háza előtt — a bácsi is éppen csak, hogy a bódé belsejét takarította ki. A seprű elé került szemetet azonban mindössze egy méterre a bódétól a füves részre kotorta. Jött egy kis szél, és már újra ott rakoncátlanokdott a hulladék a bódé belsejében. A bácsi, mint aki jól végezte dolgát, továbbállt. Bizonyosan a következő megállóhoz igyekezett — sepregetni.

De vajon mit is csinálhatott volna szegény? Hiszen keresve sem talál az ember olyan megállóhelyet, ahol szeméttárolásra alkalmas lada vagy egyéb szeméttartó lenne. A zsebébe pedig nem rakhatja a szemetet. Kénytelen tehát a könnyebb megoldást választani, és a fentebb már leírtak szerint eljárni. Ez azonban úgy vélem nincs rendjén.

Hogy javaslattal is éljek: jó lenne, ha a megállóknál kis költséggel felszerelnék a szemétyűjtőket. Az utazókönnyű nagybömbök fele, a rendszertök ide dobhat az elhasznált jegyet, a különböző szemetet. S a sepregető bácsinak is eredményesebb lenne a munkája. Az utasításnak is csak így lehet érvényt szerezni. A mostani feleslegesen végzett munkát enyhén szólva — pocséklás.

(k. b.)

„Előbb is eszünkbe juthatott volna...”

Megalakult Balmazújvároson a megye első állattenyésztő szakcsoportja

Csakugyan: hogy is nem juthatott volna előbb eszébe! A Hortobágy idáig nyúl, Balmazújváros határáig, van bőven legelő, az állattenyésztésnek itt már tradíciói vannak. Innen kerültek, s kerül-

nek ki még ma is a Hortobágy leghíresebb juhásza, pásztora, csikósa, gulyásai. Van tehát szakértelem is. Csak éppen összefogva, közösen nem próbálkoztak még az állattenyésztéssel.

Tizenkét parasztember összeült...

Idős Tar Józsefnek jutott legelőbb eszébe: miért ne lehetne Balmazújvároson állattenyésztési szakcsoportot alakítani?... Legelő telik a nagy hortobágyi pusztából. Föld is lenne takarmánytermesztésre, állatot is lehet összeadni, hát akkor mi az akadály? S a töprengést, a tervezést tett követte. Tizenkét parasztember összegyűlt Tar József bácsi portáján, megbeszéltek a dolgokat, s elhatározták: létrehozzák Balmazújvároson az első állattenyésztési szakcsoportot. Nem juhászokat, mert juhattenyésztő szakcsoport már van a községben, hanem állattenyésztési csoportot, ami más állattípusokkal is foglalkozik: szarvasmarhával, juhval, sertéssel, s még szárnyasokkal is.

Aztán az öreg Tar — mert ő volt az első mozgatója az egésznek — elindult. Elment érdeklődni a községi, járási, sőt még a megyei tanáchoz is: mit szólnának, ha létrehoznának egy ilyen csoportot. Mindenütt örömmel fogadták a javaslatot. Aztán a család is megbeszélte, mert idős Tar Józsefnek kívül a két fia is úgy nyilatkozott: mi is benne leszünk. A szervezkedés híre a szomszédokhoz, ismerősökhez is eljutott. Azok is gondolkodóba estek, s azok is helyeselték: ebben ők is benne

lesznek. Így jött aztán össze a 12 ember — mind olyanok, akik külön-külön már szép eredményeket értek el az állattenyésztésben — s döntöttek. Az első összejövetelen közösen, ők maguk elkészítették az alapszabályt, hogy miképpen működnek.

Minden kezdet sok gonddal, nehézséggel jár, s így volt ez itt is. Legelőt ígért nekik a tanács. Ők akkor még úgy gondolták, 150 hold elég lesz, de ahogy tovább tervezgettek, kiderült, hogy ennél több kell, amilyen szálás, meg szemes takarmányt tudnak termeszteni. Az állami tartalékterületből ezt is kaptak. Úgy szóltak, hogy jelenleg elég lenne 50 hold, hiszen ugyem lesz az első évben annyi állatuk. Ha elég lesz... Mert a 12 tagból, akik az első gyűlésen, a megalakuláskor jelentkeztek, már 16 fő lett. Azóta csatlakozott hozzájuk Kecskés Péter, Fekete Sándor, Zaveczki Ferenc, meg Kecskés Imre. Sőt további érdeklődők is vannak már, s arra számítanak: tavaszra még válogatva is — mert megnevezik, hogy kit vesznek be — lesznek vagy huszonötön. Az öreg Tar igen okos tervet pendített meg, tetszik a balmazújvárosi gazdáknak. Sokan mondják is azóta: ez bizony előbb is eszünkbe juthatott volna...

A közelebbi és távlati tervek

Eddig úgy áll a helyzet, hogy tavaszra már 80 szarvasmarhájuk lesz, de azzal is számolni kell, hogy több jelentkező lesz — és több jószágot adnak össze. Juhászok minden gazdának, de ezt nem akarják összegyűjteni, mert nem egyformák, nem egyfajta. Inkább törzskönyvezett állományt szeretnének kérti — 200 juhot. Tavasszal beállítanak sertéseket is, most még vegyesen mangalicákat és fehér húsúkat, s legalább 200 darab pulykát. Ezt az állományt aztán évről évre fejlesztik, ahogy fejlődik a szakcsoport. Esetleg később létrejön belőle egy fejlettebb típusú állattenyésztési szövetkezet. Ez azonban még a jövő kérdése, de mindenesetre már megkezdődött, megindult, s az egész faluban jónak tartják a kezdeményezést.

Egyéb tervek: jövőre tavasztól kezdve kint lesznek a legelőn a jószágokkal. Építenek nyári istállókat, ott fejenek és ott lesz a hizlalás is. Mert a tenyésztés mellett marha és

sertés hizlalással is akarnak foglalkozni. Telen pedig minden gazda saját istállójában helyez el az állatokból, s nevel, hizlalja őket, addig, amíg nem lesz annyi bevétele, hogy közös istállót építhessenek. Az első bevétel egy részét már erre szánják. Közös silóudrókat is építenek, mert siló nélkül nem lehet állatokat tartani. Mikor aztán a pénz is „összejön”, akkor megkezdik a közös istállók építését is, hogy ne kelljen az állományt a tagok istállóiban tartani. Távlati tervek is vannak. Szeretnék tejfeldolgozó üzemet is építeni, ahol a tejet maguk dolgozzák fel, és így értékesítik. Arra is számítanak, hogy két-három év múlva állattenyésztőt is alkalmazzanak, szakembert, aki megiscsak jobban érti, hogyan kell az állatok takarmányát összeállítani, szakzerűen gondozni, hizlalni, hogy minél több legyen a jövedelem. Már azon is gondolkodnak, hogy tavasszal meg kellene próbálni az újságban

annyszor megírt szöveget silókukorica termesztésével is.

Mi van az alapszabályban?

Az alapszabályban többek között ilyenek állnak: a csoportban üzérkedni nem lehet. Minden beszerzés, értékesítés az állami szerveknek keresztül történik. A jószágok gondozása közös, mindenkinek egyformán kell kivenni a részét belőle, s közösen kell megtermelni a szükséges szalás- és abraktakarmányt is. A jövedelem öt százalékát — ez az, amit a többi szakcsoportok nem mindig hajtanak végre — minden évben a közös vagyon fejlesztésére fordítják. Sorakoznak a pontokban foglalt szabályok, köztük a szigorú elv: aki ezt megszegi, kizárják, nem tartanak igényt a munkájára.

Ilyen lesz hát a balmazújvárosi — s egyben megyei — első állattenyésztési szakcsoport. Beszélgetés, vitaközlés természetesen van bőven: hogy s mint lehetne a legjobban csinálni. De ezek már csak olyan részletkérdések. Például azon is töprengenek: miképpen lehetne megoldani, hogy azok a gazdák, akik a szakcsoport tagjai, s cukorra termelési szerződésük van, összehozzák a cukorra termelést is, s amit termelnek, a szakcsoport neve alatt futtathatják a cukorgyárhoz, és a szakcsoport kapná meg az érte járó melaszt, répaszeletet, a közös állattalomány takarmányozásához.

R. B.

Pondró

A CSOKOLÁDÉBAN

Mint már annyiszor, hétfőn délután is betérem az Elelmiszerkiskereskedelmi Vállalat 12-es számú (Csapó utca sarok) boltjába, hogy csokoládét vásároljak, s hogy valóra, pontosabban csokoládéra váltssam gyermekeimnek tett ígéretemet. Választásom ezúttal az „Opera” elnevezésű csokoládéra esett. Választottam is kettőt, s vidáman, a gyermekeiket szerető apa büszkeségével fizettem a pénztárnál 3,20 forintot.

Nagy lesz otthon az öröm — gondoltam, s már szinte láttam, amint elémzsaladnak leányaim. Jutka, a nagyobbik táskámba csimpaszkodva, Ági, a kisebbik pedig kicsit selypítve fagatnak: Apu hoztál csokit? S hogy milyen jóleső érzés ilyenkor igen választ adni, azt az édesapának és édesanyjának nem kell külön mondani. Most is így történt. A gyermekek nagy örömmel vették át a csokoládét, s rögtön kibontották. Már éppen bele akartak harapni, amikor egy pillantást vettem a csokoládéra és undorodva tapasztaltam, hogy apró kis kulacok mozognak rajta. Mind a két csokoládészelet pondrós volt.

Mit volt mit tenni, a csokoládét kénytelen voltam a gyermekektől elvenni. Hogy

ezután mi következett, azt nem részletezem. Volt sírás és rivás, késő estig. Minden élezzsólásomat elő kellett szednem, míg nagy-nehezen meggyőztem a gyermekeket arról, hogy a csokoládé ehetetlen. Mit nem eredményez egy megdöglő, felületes cselekedet! Mert másnap délután, amikor a városi tanács kereskedelmi osztályának képviselője jelenlétemben visszavitt a két szelet „Operát” az üzletbe, kiderült, hogy felületesség történt.

A kirakatban már hosszú hetek óta álló csokoládét — a pondróval szennyezett árut — tálastól együtt a pultra helyezték, ebből kaptam én is a két szeletet. Pedig az utasítások előírják, hogy a kirakattól bevett árut ellenőrizni kell, csak a teljesen kifogástalan szabad forgalomba hozni. Ezt az ellenőrzést sajnos a 12-es számú boltban elmulasztották — a tegnapi...

A kiváló címmel háromszor kitüntetett Elelmiszerkiskereskedelmi Vállalatnak nagy a becsülete Debrecenben. Nem szabad, hogy az ilyen visszasság árnyékot vessen az eredményekre. A kiváló cím, az elismerés, a megbecsülés — kötelez, az „apróságoknak” tűnő dolgokban is! (k.)

„Tip-top”-emlék — 10 szakkör ma

Tízéves a postások művelődési otthona

„Ugy nyolc éve táncolni szerettem volna. Néhány korombeli ismerős egészen beleperlyű a lehetőségekbe — csábított. Gyere a Tip-topba. Micsoda nők barátom! Sehol Debrecenben olyan klassz nőket nem találás. S hogyan táncolnak! Csörgés az már, nem is tánc. És beebop zene! Ugy kever az a zenekar, hogy párja sincsen...”

Ezek a gondolatok motoszálltak a fejembe, amikor a postások újjászülött művelődési otthonának küszöbét átléptem. Már a hely sem a régi. A régi úttörőházban tanyáznak a Bethlen utca elején. A tér sokkal kisebb, a szobák jóval szűkebbek — azonban a művelődési lehetőségek összehasonlíthatatlanul jobbak, mint régen.

Ezt az ellentétet érzem ki leginkább Györfi Imre beszédétől is, aki semmiképpen nem tud úgy beszélni a

műtről, hogy fel ne villanjon a jelen vagy a jövő... de ez fordítva is elkezdheltem.

Nyolcadik éve vagyok az otthon igazgatója, de talán soha olyan lehetőségeim nem voltak, mint éppen ebben az évben. Pedig a költségvetésünk kisebb. A hivatalos segítségét alaposan lefaragták. De hát az ilyenfajta munka, mint a kultúrthoz vezető se, kicsit kereskedő munka is. Ha nem adnak, nekünk magunknak kell pénzt előteremtteni. Persze, úgy nem, hogy az a kultúra rovására menjen. Egy időben nálunk is divat volt: mindent a pénztárcánkba szorítottuk, hogy a Hámán Kató utcai otthonunk azt a felig híres, félig hírdett „Tip-top” nevet kapta. Ezek teltek bele, még le tudtuk magunkról mosni ezt a kétes értékű jelzőt.

Ma már másképpen csináljuk. A pénzszerzés egyik módja, hogy egész nap üzemben tartjuk helyeségeinket. Ha nekünk nincs rá szükségünk, kiadjuk berbe. A másik módja a helyes műorszervezés. Például tizenöt napos mutatót meg, negyedik éve együtt dolgozó színjátszóink a város egyik leg többet jövedelmező csoportját alkotják.

A színjátszóknál

Milyen tanulsággal járt az idei nyári egyetem? A hallgatók többsége valóban érdemes megállni magyark és külföldiek egyaránt — a jövőben nem annyira személynéket és részleteket szeretne hallani a magyar irodalomról és történelmről, mint inkább átfogó, teljesebb képet akar kapni. Különösen a magyar nép története érdekelte a résztvevőket, azonban csak két ilyen előadást hallgathattak: Komoróczy György előadását Kösuthról és a negyvennyolcas szabadságharcról, valamint Süköcs Andrást, a Magyar Tanácsköztársaságról.

A nyári egyetem vezetői ma már — egy héttel a 19. évfordulója után — a jövőre gondolnak. Velük együtt mi is reméljük, hogy a minisztérium már szeptember végén, október elején engedélyezi a 20. évforduló szervezését. Munkáink megkezdését, hogy egy év múlva még sikeresebben, még alaposabban végre tudják hajtani a magyar kultúra terjesztésének feladatát.

(t. a.)

előbb a kotta-olvasást sajátították el, majd három éve beiraták zenészeiket előbb a zenekolába — és ma: tervezik, hogy rövidesen kis szimfonikus zenekaruk lesz. Az anyag és az adottság megv. még csak egy kis munkát követel.

Ez az a művelődési otthon, amely most, tízéves korában éveinek megfelelően tíz szakkört működtet, nem sajnálja azt a kis munkát... Amíg beszélgetünk, mamák jönnek-mennek. Kézenfogva vezetik csöppsegeiket. A szöke, barna, bodros és copfos apróságok kiváncsian pillantgatnak szét a szobában. Tékintetük, mint kis barna pillangó röpdös el a legtávolabbi sarok felé is. Hogyne! Hiszen néhány nap múlva itt kezdene el balettezni, itt lesz színes napjai legkedvesebb színtöltője —

a balett iskola

A falon a tavalyiak tarka képei sorakoznak. A hajladozó, mosolygó kis virágzalatok sokan ma még tátott-szájjal szemléltetik. Pedig csak néhány hónap kell és ők ugyanolyan bájjal, könnyésséggel lejtenek a zenére. Jó iskola lesz nekik a postások iskolája, hiszen a múlt évben is három növendéküket vett át a pesti balettskola.

A sok beiratkozótól alig marad idő beszélgetni, hiszen a művelődési otthon egyetlen függetlenített dolgozója Györfi elvtárs. (Hacsak a takarított nem számítjuk, aki gondnok is egy személyben.) Terveiket azonban még elmondja: a TIT-tel közösen ismeretterjesztő előadásokat rendeznek. Tovább fejlesztik a szakköröket, melyek közül újabban különösen a szabás kör felé tekintgetnek a legtöbben. Nem lehetetlen, hogy egészen rövid idő alatt a szakkörök mai kétszázas létszáma már a kétszeresére is emelkedik.

Bücszöl ennyit mond csak Györfi elvtárs, hogy szeretnének a postások igazi otthona lenni. Ugy érezzük — az elteit tíz év munkája kellő bizonyítéka törekvéseinknek. Azt kívánjuk, hogy még sok-sok tíz éven keresztül folytassák hasznos és kellemes munkájukat. Maradjanak meg Debrecen kulturális életében olyan kedves színfoltok, mint amilyenek ma.

(Bóza A.)

60 külföldi és 201 magyar hallgató

25 előadás 18 nap alatt

Általános kivánság: Rendezzék meg minden évben a nyári egyetemet!

Napok teltek már el a bücsünapok óta, mégis él, együtt lélegzik Debrecenben a nyári egyetem. Az eltelt idő arra volt jó, hogy összegyűjtsük az eredményeket és néhány adat, néhány benyomás alapján számot vessünk: érdemes volt-e megrendezni a debreceni nyári egyetem tizenkilencedik évfolyamát?

Amikor március végén megérkezett az egyetem megtartásának engedélye, kevesen bíztak a sikerben. Egyes nyugati egyetemek már hónapokkal előbb beharangozták színes, változatos programokkal saját nyári tanfolyamaikat. Ezek ellenére nem volt igazuk a kételkedőknek. Augusztus elejére már 80 külföldi hallgató érkezett meg, a jelentkezők száma azonban jóval meghaladta a százat is. Nagyon sok vendégünkkel adminisztratív dolgokon múlt megjelenségük (Pl. útlevél és vízum-kiadás), másoknál — ez nyugati vendégekre vonatkozik — államuk górdított akadályt részvételük elé.

A nyári egyetem jelentőségét tekintve elsősorban a magyar kultúra terjesztésében és megismertetésében

végzett munkáját kell vizsgálnunk. Előjáróban megállapíthatjuk, hogy a hallgatók inkább a társadalomtudományi előadások iránt érdeklődtek. A legnagyobb számú magyar festészetet ismertető előadásokat látogatták, de népszerűek voltak Ban Imre, Barta János, Juhász Géza, Kardos Pál előadásai is, melyek — ha személynéketben is — némi áttekintést nyújtottak a magyar irodalomról. Ezekhez hasonló sikere volt Pongrácz Zoltán A magyar zene fejlődési problémái című előadás-sorozatának, melyet az előadó hanglemezekkel illusztrált.

A 261 hallgató közül 64 közelebbi tanuló, 50 egyetemű hallgató, 37 tanár és 21 tisztviselő iratkozott be. De volt itt német műszerész, magyar gyári munkás, lengyel közigazdász, jugoszláv publicista és kínai zenekoláris, aki éppen a budapesti Zene-

művészeti Főiskola hegedűtanácsán folytatja tanulmányait. Ugyanakkor — különösen a bolgárok és a magyarok között sok volt a háztartásbeli is. Ez a vegyes összetétel már eleve meghatározta a társadalomtudományok iránti érdeklődés elsőbbségét.

Külön megemlítendő a magyar nyelvi órák sikere. Eredeti terv szerint napi egy magyar nyelvi órát tartottak külföldieknek, akik játszó és szórakozva tanulták a magyar nyelv alapjait. Az első óra után kis küldöttség professzort, a nyári egyetem igazgatóját, és kérte az órák számának felemelését napi kettőre. Végül is — két nap múlva — már napi három magyar nyelvi órát kellett tartani a szorgalmas külföldi vendégeknél.

Hasonló népszerűségnek örvendtek Czövek Lajos magyar népdalírói is, melyeken majd-

